

Beste Niños donateurs,

2013 is alweer aan zijn einde. Wat was het een uitdagend en hartverwarmend jaar! Met veel vertrouwen gaat stichting Niños het nieuwe jaar tegemoet. En met deze nieuwsbrief brengen wij graag verslag van de meest recente ontwikkelingen.

We hebben er deze keer voor gekozen om binnen deze nieuwsbrief extra aandacht te besteden aan het verhaal van een 17-jarige jongen om u een indruk te geven hoe ons project een plek heeft in zijn leven in Peru. Zijn verhaal is representatief voor alle kinderen binnen ons project.

Veel leesplezier!

Hartelijke groet, het Niños team.

Het werk van Stichting Niños

In Cusco richt stichting Niños zich op de bevolkingsgroep die weinig kans heeft op een beter leven. Kinderen staan er door de schrijnende familieomstandigheden vaak alleen voor en hunkeren naar begeleiding, warmte en liefde. Meer dan wat dunne soep en wat aardappelen om te eten is er vaak niet. Stichting Niños is opgezet om deze kinderen te ondersteunen in hun ontwikkeling. Dit kan zijn in de vorm van een warme dagelijkse maaltijd zodat de kinderen zich beter kunt concentreren op school. Of de mogelijkheid voor de arme bevolking op werk en extra klusjes zodat zij bijvoorbeeld bedden kunnen kopen voor familieleden. Maar ook de mogelijkheid op sociale en psychische ondersteuning, de kans om zorgen en wensen uit te spreken en te leren luisteren. Zodat de mensen met respect leren kijken naar hun medemens en zich niet meer zo alleen voelen. Ogenscheinlijk kleine dingen die vaak de belangrijkste zaken blijken te zijn in het leven.

Duurzaam en sociaal betrokken ondernemerschap

Vanuit het Triple Win gedachtengoed, waarin de producent, de koper en de hulp aan onze kinderen één geheel vormen zijn wij onlangs gestart met de verkoop van lokaal geproduceerde en grotendeels

handgemaakte producten zoals sjaals, mutsen en kleden van alpacawol. Deze worden verkocht in de Niños Hotels. Sinds kort is er ook een Niños webshop geopend om de producten aan het Nederlandse (en wie weet steeds internationaler) publiek te kunnen aanbieden. 100% van de winst van de Niños webshop gaat direct naar stichting Niños en daarmee naar de kinderen en jongeren. Omdat wij niet met vrijwilligers werken, bieden wij zo veel mogelijk werk aan de lokale bevolking. Met een aankoop helpen jullie stichting Niños om haar waardevolle projecten voor de kinderen en jongeren te kunnen blijven draaien. Lees hier meer over verderop in deze nieuwsbrief.

Jongerenproject: het openhartige verhaal van Grimaldo

Zoals jullie wellicht weten zijn wij begin 2013 gestart met een jongerenproject, voor jongeren tussen de 12-18 jaar die na de basisschool verder willen studeren. De middelbare school is in Peru niet verplicht en de meeste jongeren uit het armste deel van de bevolking kunnen de middelbare school simpelweg niet betalen. Daarnaast wordt van de jongeren verwacht dat zij geld gaan verdienen om de families te helpen rond te komen. Van een lucratief beroep is hier geen sprake, denk aan het poetsen van schoenen, het verkopen van schroeven, zakdoeken of gekookte eieren of zelfgemaakte schilderijen.. het zijn vaak uitzichtloze pogingen om omgerekend een paar cent binnen te halen en hierdoor wat extra eten te hebben voor de vaak grote families.

Regelmatig krijgen wij te horen dat alleen al de opvang van de kinderen tijdens het kinderprogramma een groot effect heeft op een heel gezin. Omdat de kinderen bij ons eten, hebben de ouders thuis minder dagelijkse kosten. Ook de medische ondersteuning is voor de families vaak een te grote druk op hun (financiële) huishouden. Daarbij zien de ouders dat de kinderen vrolijker, zelfverzekerder en tevredener door het leven gaan, doordat zij binnen het Niños project sociale ondersteuning vinden, vrienden maken en rust vinden voor het maken van het huiswerk. Dit helpt hen om zich beter te kunnen concentreren en beter te presteren op school.

Wat voor effect het jongerenproject op de jongeren zelf heeft, mocht onze medewerkster Zita tijdens haar bezoek aan Cusco zelf meemaken. Zij had een openhartig gesprek met de 17-jarige Grimaldo en werd door hem zelfs uitgenodigd om zijn ouderlijk huis te bezoeken en kennis te maken met zijn moeder. Lees verderop in deze nieuwsbrief het verhaal van Grimaldo. Het geeft een goede indruk op de vraag waarom het jongerenproject echt noodzakelijk is.

Hartelijke groeten,

*Jolanda van den Berg
& het Niños Team*

*Wij wensen iedereen
hele fijne feestdagen
&
een kansrijk en gelukkig
nieuwjaar!*

JONGERENPROJECT: HET VERHAAL VAN GRIMALDO

(Door Zita)

Grimaldo 17 jaar
School: 5e (laatste) klas van de
middelbare school
Droombaan: kok
Thuisituatie: woont in een buiten-
wijk van Cusco, met zijn moeder en zijn
twee jongere zusjes. Vader werkt op het
land en soms in de bouw en is daardoor
maanden van huis.

Samen met Jolanda bezoek ik vandaag het jongerenproject, dat plaatsvindt in het kinderrestaurant op de Calle de Fierro. Een groep adolescenten kijkt nieuwsgierig naar de Nederlandse nieuwkomer, maar na een introductie van Jolanda lijkt het ijs al snel gesmolten. Vanuit alle kanten klinkt het 'Ola Zita!' alsof ik al jaren op bezoek kom, het is hartverwarmend. Het wordt een ontzettend gezellige middag, waarbij ik als ballenspeleek mijn beste beentje voorzet tijdens een potje basketbal, sta te swingen met de jongeren op Peruaanse popmuziek, en meekijk naar wiskundesommen die mij vaag bekend voorkomen maar waarvan - tot hilariteit van de jongeren - ik moet bekennen dat ik de oplossing echt niet meer weet.

De jongeren zien er allemaal vrolijk uit. Maar achter die schijnbare mooie 'buitenkant' schuilt een hard leven, waar Grimaldo mij in een persoonlijk gesprek graag meer over wil vertellen.

Grimaldo, 17 jaar en in de laatste klas van de middelbare school, komt met een vrolijke lach op zijn gezicht en nieuwsgierige ogen bij ons aan tafel zitten. Jolanda en ik

hebben hem gevraagd of hij het leuk zou vinden om zijn verhaal aan ons, en daarmee aan onze donateurs, te vertellen. Enthousiast stemt hij hiermee in. Met mijn kennis van de Portugese taal kom ik een heel eind, maar Jolanda helpt bij de vertaling tijdens het gesprek.

We gaan zitten in de patio van het hotel. Openhartig vertelt Grimaldo zijn verhaal: over zijn verleden, zijn huidige situatie en zijn plannen voor de toekomst. Want wat hij later wil worden is hem al helemaal duidelijk: kok! Het lijkt hem geweldig om gastronomische, typische Peruaanse gerechten te bereiden. In een echt restaurant waar de smaakvolle gerechten met passie worden bereid. En misschien kan hij zelfs wel ooit net zo'n mooi restaurant beginnen als de Peruaanse bekende kok Gaston Acurio die inmiddels over de hele wereld restaurants heeft geopend. Dat zou zijn droom zijn. Tijdens de Niños chocolade workshop heeft hij zijn talent en passie voor de keuken reeds aan ons getoond. De heerlijke chocolaatjes en koekjes die hij mede ontwikkelde, worden inmiddels ook door de vele klanten in ons patisserie-winkeltje enorm gewaardeerd.

Het dagelijks variërende eten van het Niños programma liet Grimaldo zien dat er meer is dan het eten waar hij vanuit thuis gewend was: soep, aardappelen, wortels en als het echt meezat wat cavia- of kippenvlees of een ei. Vroeger zat hij vaak alleen thuis en was het eten erg karig. Hij kon zich daardoor niet concentreren op zijn huiswerk, laat staan dat er thuis een tafel of stoel was waaraan hij zijn huiswerk kon maken. Door het Niños programma heeft hij vrienden kunnen maken, voelt hij zich vrolijker en kan hij de rust vinden om zich beter te concentreren op school.

Terwijl Grimaldo vertelt, neem ik zijn schone blauwe joggingpak waar, zie ik zijn stralende gezicht en zijn prachtige rij witte tanden en voel ik zijn enthousiasme over zijn levensverhaal. Een leven in armoede lijkt hier helemaal niet bij te passen en ik vraag me af hoe die twee levens in deze jongen samenkomen. Maar nog geen twee uur later ervaar ik de andere kant van de medaille...

Om het Niños project bij te kunnen wonen loopt Grimaldo elke dag een half uur de berg af, om vervolgens 40 minuten met de bus het centrum van Cusco in te reizen. In de ochtend bezoekt hij het Niños programma, om in de middag naar de middelbare school te gaan. Vandaag lopen Jolanda, Yoryet (jongerenbegeleidster) en ik zijn weg mee terug naar huis. De steile

trap maakt al snel plaats voor een zanderig pad langs huizen van steen en leem. We lopen langs kippen en geiten die vastgebonden staan aan de voordeur van een hut. Langs puin en plastic afval. Ik vraag me af hoe deze weg eruit zou zien tijdens de regentijd. Halverwege de heuvel komen we twee kinderen van het Niños programma tegen, die ons maar al te graag begeleiden verder de heuvel op. We staan te hijgen en snuiven van de tocht omhoog als Grimaldo ons laat stoppen om het werkelijk adembenemende uitzicht te zien over de stad Cusco. Het doet me denken aan de bekende favelas in Rio de Janeiro, waar de sloppenwijken tegen modderige steile hellingen aan liggen, maar daarbij jaloersmakende uitzichten over de stad hebben. We draaien ons om en vervolgen onze tocht omhoog.

Aan het einde van het pad, werkelijk op het bovenste topje van het stadsdeel, komen we aan bij het huisje van Grimaldo en zijn familie. Als snel gaat de deur open, komen er eerst een hond en een paar kippen naar buiten waarna de moeder van Grimaldo volgt. Ze is duidelijk erg blij met dit bezoek van ons. Als Grimaldo vraagt of wij binnen mogen komen is zij zichtbaar verheugd, maar loopt snel naar binnen om het huis op te ruimen. Kort daarna worden we welkom geheten in de woonkamer/keuken van het huis: een lemen kamer van circa 8m2 met aardenvloer, zwartgeblakerde muren boven een klein houtfornuisje, golfplaten dak, zonder stromend water, ook geen raam of deur. Met de koude winternachten in gedachten kan ik me gewoon geen beeld maken van hoe zwaar de winter in deze levensomstandigheden moet zijn. Over de vloer lopen tientallen cavia's. Enkele kippen en de hond worden het binnenplaatsje op gestuurd. Er is geen tafel of stoel, bord of bestek. Van hygiëne valt niet te spreken, de uitwerpselen van de cavia's ligt op de aardenvloer, de keuken staat vol met plastic flessen, emmers, een zichtbaar kapotte radio en aanrechtje. We nemen plaats op een lemen bank en een

dels een eigen kamer heeft. Op de vraag of wij zijn kamer mogen zien reageert Grimaldo afwijkend. Ons vermoeden is dat er niet veel te zien zal zijn, m.a.w. er geen sprake is van een bed of enige vorm van comfort. En dat Grimaldo dit liever niet met ons wil delen. Uiteraard respecteren wij dit.

laag krukje. De moeder vertelt openhartig het verhaal van het leven op deze heuvel. Grimaldo zit naast me en luistert zwijgend mee. De situatie is een schrijnend contrast met het beeld dat ik eerder in het kinderrestaurant van Grimaldo kreeg.

De moeder is duidelijk blij dat er eindelijk een luisterend oor is voor haar verhaal, er afleiding is van het eenzame leven op de heuvel. Ze vertelt over haar man die op het land werkt, ver weg in een andere provincie, circa 16 uur van Cusco vandaan. Soms heeft hij geluk en kan hij een handje helpen bij een bouwproject. Het geld dat hij verdient raakt vooral op aan het dagelijkse eten voor hemzelf. Eens in de twee maanden komt hij even thuis en neemt hij het geld wat over is mee voor zijn familie. Vaak is dat niet meer dan een paar honderd Sol (om een idee te krijgen: 100 sol is circa 25 euro). Doordat de kinderen aan het Niños programma meedoen, kon de moeder geld bij elkaar sparen om een stukje grond te kopen bovenop de heuvel in de buitenwijk van Cusco. Samen met zijn ouders bouwde Grimaldo mee aan het half lemen, half stenen huis. Vol trots vertelt de moeder dat elk kind inmid-

Om extra geld te verdienen bouwden zij drie kamertjes die worden verhuurd aan studentes. Per kamer verdienen zij 20-30 Sol per maand. Net genoeg voor de moeder om elke dag wat soep en om de dag hier wat vast eten bij te maken, zoals aardappelen en wortels van haar eigen stukje grond en als het echt feest is vlees van een cavia of een van de kippen. Het boeren-

leven heeft hier een stadse vertaling gekregen. De moeder is door een longziekte niet in staat om extra te werken. Ik kijk naar de door het houten kacheltje zwart geblakerde muren dat zichtbaar geen afvoer naar buiten heeft. Wat lijkt het me benauwd en ongezond om daarmee te koken. De focus en hoop voor een betere toekomst ligt volledig bij de kinderen. Ze

is dan ook ontzettend blij met de goede cijfers van Grimaldo en zijn gedrevenheid om later kok te worden. Haar middelste dochter Jessica is een enorm pienter meisje, waarvan wij ook bij het jeugdprogramma zien dat er enorm veel potentie is. Om de jongere dochter Maria ook van een goede opleiding te voorzien heeft de moeder een afspraak kunnen maken met een privéschool. Twee uur per dag, vijf dagen per week, maakt de moeder hier schoon. In ruil daarvoor kan haar dochter gratis meedoen met het schoolprogramma en spaart de moeder 170 Sol per maand uit. Er zit echter een verbijsterende voorwaarde aan vast: Maria moet enorm hoge scores halen om te mogen blijven (om een idee te krijgen: 17+ van 20, m.a.w. boven de 8,5). Lukt dat niet, dan moet zij de schoolopleiding daar stoppen. Wat een druk moet dat geven aan het meisje, die enorm haar best doet om op het hoge niveau te blijven presteren. Het leven lijkt soms wel erg oneerlijk.

Terug in het Niños Hotel ga ik zitten om het verhaal meteen op papier te zetten. Want ik realiseer me goed dat wat ik vandaag gezien heb de essentie vormt van de Niños projecten. Binnen het project vinden kinderen en jongeren zoals Grimaldo de rust en het (zelf)vertrouwen dat er een kans bestaat om de schrijnende familieomstandigheden te ontgroeien. Zij zien dat respect voor elkaar, een enthousiaste gedrevenheid en het 'handen uit de mouwen steken' nodig zijn om dromen na te jagen. De warme gezelligheid van de Niños groep, de voedingsrijke maaltijd en warme douche, de rust en ondersteuning bij het maken van huiswerk en praktische workshops.. dit alles geeft Grimaldo en de anderen hoop op een beter leven.

SPEELFILM OVER HET VERHAAL VAN JOLANDA

Bestuurslid Karen van Holst Pellekaan is scenarist van speelfilms (oa Loenatik, Achste Groepers Huilen Niet, De Gelukkige Huisvrouw, Jackie). Ze vond het levensverhaal van Jolanda en haar werk in Peru zo mooi, dat ze het plan opvatte om het als inspiratie voor een nieuwe speelfilm te gebruiken. Met medewerking en toestemming van Jolanda zelf uiteraard. Inmiddels heeft Karen, samen met haar co-scenarist Marnie Blok, subsidie van het Nederlands Filmfonds om het scenario te gaan schrijven. Het realiseren en financieren van een bioscoopfilm is een lange weg, maar de toegekende subsidie is een hele belangrijke eerste stap. Wat zou het geweldig zijn als er te zijner tijd een spannende, emotionele en hartverscheurende film over straatkinderen in de bioscopen gaat draaien, waarvan Jolanda de inspiratiebron is. Vanzelfsprekend houden we u op de hoogte van de ontwikkelingen.

HET NIEUWSTE TRIPLE -WIN CONCEPT: DE NIÑOS WEBWINKEL

In de afgelopen nieuwsbrief (juni 2013) vertelden wij al over onze nieuwe bedrijfsvisie 'Triple Win', waar vanuit wij stichting Niños de komende jaren verder willen ontwikkelen tot een sociaal betrokken, duurzame en gezonde organisatie. In het kort:

WINST 1 – lokale handwerk(st)ers en bedrijfjes krijgen extra inkomsten tegen een eerlijke prijs

WINST 2 – de producten maken klanten blij met mooie producten

WINST 3 – 100% van de inkomsten wordt teruggestort naar de stichting en gaat daarmee direct naar de kinderen en jongeren

Toen Jolanda in contact kwam met de prachtige handgemaakte sjaals en mutsen van weefster Gabriela en breister Herlinda stelde zij voor om een reeks producten te ontwikkelen voor de verkoop in de Niños Hotels. Als snel bleek dat de prachtige winteraccessoires verkochten als warme broodjes bij de hotelgasten. Herlinda en Gabriela waren erg blij met dit extra werk

omdat zij zo additionele inkomsten konden genereren voor hun gezin. Ook voor Stichting Niños was deze verkoop een fijn geschenk: we konden met de verkoop extra financiële middelen genereren voor hulp aan de kinderen en jongeren. De verkoop van de producten ontpopte zich als een prachtig voorbeeld van het Triple Win concept, waarin wij allemaal veel potentie zagen. De verkoop van de sjaals, mutsen en kleden gaat in Cusco dan ook onverminderd verder. En als logisch gevolg hebben wij onderzocht of de verkoop van de producten niet aan een groter publiek aangeboden kon worden. Het idee van de Niños Webshop was geboren.. en werd eind november 2013 realiteit!

Een echte Niños fotoshoot

Bijgaande foto geven een indruk van onze prachtige collectie, kleurrijke sjaals en dekens. Je ziet met hoeveel plezier de kinderen meededen aan een heuse modeshoot, waarbij Hervé weer prachtige beelden heeft gemaakt. De kinderen maakten er veel werk van, met make-up, engelenvleugels en kleurrijke bandjes in het haar. De shoot werd hierdoor dolle pret!

Te webshop is te vinden via:

webshop.stichtingninos.com

Berichten van het secretariaat

Sokken en ondergoed

Mocht u vrienden/familie hebben die naar Cusco reizen en iets voor ons project willen meenemen, dan heel graag kinderondergoed en sokken. Daar zijn we ongelofelijk blij mee!

KLM Flying Blue Award Miles

Stichting Niños maakt deel uit van het KLM programma 'AirCares', waarbij u uw Flying Blue Award Miles kunt doneren (vanaf 3.000 miles). Met de gedoneerde Award Miles besparen wij reiskosten en het geld dat wij hiermee uitsparen gaat direct naar de activiteiten voor onze kinderen en jongeren. Wilt u uw Award Miles doneren? Hiervoor kunt u contact opnemen met het Flying Blue Service Centre: 0900 - 040 0252 (0,10 euro per minuut). Geef hierbij aan dat uw donatie voor het liefdadigheidsprogramma 'KLM AirCares/stichting Niños' is. Zorg dat u uw 10-cijferige Flying Blue nummer bij de hand heeft.

Oproep emailadressen

Deze nieuwsbrief wordt per mail reeds aan ruim 2300 donateurs gestuurd. Daar-

naast ontvangen nog circa 1600 donateurs de nieuwsbrief per post. We stellen het enorm op prijs om uw e-mailadres te ontvangen, zodat wij u de nieuwsbrief in toekomst digitaal kunnen toesturen. Dit scheelt papier-, kopieer- en portokosten. Met die besparing kunnen we weer meer doen voor onze kinderen in Peru. Ook wordt het milieu een handje geholpen. Aanmelden kan eenvoudig via een mail aan info@stichtingninos.com. Alvast dankt!

Automatische incasso:

Ruim 1200 donateurs hebben een machtiging afgegeven voor een automatische incasso van de donatie. Dit is voor u en voor ons een eenvoudige donatievorm omdat het veel administratief werk scheelt. Wilt u uw donatie ook via een automatische incasso betalen, laat u ons dat dan even weten via een mail aan: donateur@stichtingninos.com. We sturen u dan een machtigingsformulier toe.

**Onze speciale dank gaat uit naar
Drukkerij Kempers te Aalten.
Zij zijn 100% sponsor van deze
nieuwsbrief!**

Al onze gegevens op een rij:

Secretariaat:

Annemarie ter Haar
Mail: donateur@stichtingninos.com
Breitnerlaan 101, 2596 GX Den Haag
Telefoon: +31 (0)6 - 17 45 42 71

NB: Nieuw rekeningnummer!!

IBAN: NL85 RABO 0123 2663 19
BIC: RABONL2U

Publiciteit, presentaties en vragen :

Zita van Wees
E-mail: info@stichtingninos.com

Website stichting:

www.stichtingninos.com
Webshop: webshop.stichtingninos.com
Website hotels: www.ninoshotel.com

BMS Netwerk Notarissen

(voor aktes van schenking)
Postbus 507, 2300 AM Leiden
Telefoon: +31 (0) 71 5 16 29 51
Email: vankampen@bmsnotarissen.nl